

Phận bạc.

Dzoãn Bình

Tình đôi ta nay đã lỡ Ngăn cách đôi nơi gặp không dám

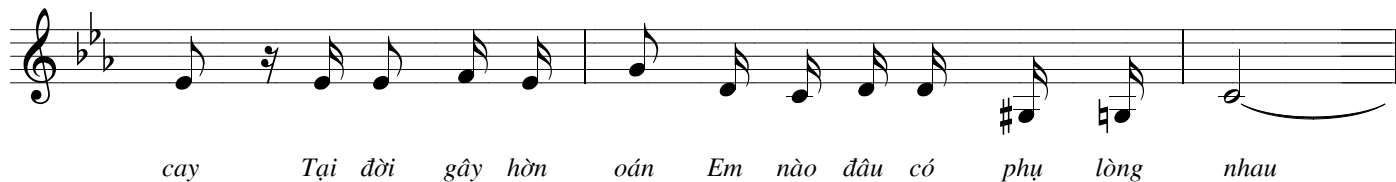
chào Cớ sao trời nữ đành ly tan Một người trong sầu

nhớ Một người ôm mặt khóc duyên kiếp bẽ bàng Còn chi đâu anh đừng

nói Hoa mát hương trinh nhụy phai úa rồi Đếm đêm dài ngậm ngùi chua

cay Tại đời gây hờn oán Em nào đâu có phụ lòng nhau

Mình không duyên nợ chấp nhận cho nhé anh ơi Giờ

đây lâu mộng theo gió bay Đã tròng xe cát biển đông Động gió muta

Ngâu lệ đổ luyến thương Về đi anh say tình mới

Xin hãy quên câu ngày xưa ước hẹn Những ân tình là bể dâu

thôi Hiểu được em thì chớ mang buồn đau trách tình đổi thay.